

3. Ο ΣΑΟΥΛ ΚΑΤΑΔΙΩΚΕΙ ΤΟΝ ΔΑΥΙΔ

Ἡ δόξα ὅμως τοῦ Δαυίδ δὲν ἄρεσε στὸν Σαούλ. Ἄρχισε νὰ μισῇ τὸν Δαυίδ, ἐπειδὴ ὁ λαὸς τὸν θαύμαζε καὶ τοῦ ἔψελνε ὕμνους καὶ τραγούδια. Φοβόταν μήπως κάποτε γίνῃ αὐτὸς βασιλιάς. Γι' αὐτὸ σκεφτόταν πῶς θὰ μπορέσῃ νὰ τὸν σκοτώσῃ.

Μιά μέρα, καθὼς ὁ Δαυίδ ἔπαιζε γλυκὰ γλυκὰ τὴ λύρα, γιὰ νὰ διασκεδάσῃ τὸν Σαούλ, αὐτὸς πέταξε τὸ ἀκόντιό του, γιὰ νὰ τὸν χτυπήσῃ. Εὐτυχῶς ὅμως δὲν τὸν πέτυχε.

Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ Δαυίδ ἔφυγε καὶ κρυβόταν στὰ βουνά. Μαζί του ἦταν καὶ ἀρκετὰ παλληκάρια, ποὺ τὸν ἀγαποῦσαν καὶ ἤθελαν νὰ τὸν βοηθήσουν.

Ὁ Σαούλ ὅμως κι ἐκεῖ τὸν κυνήγησε. Πῆρε στρατὸ κι ἔτρεξε πάνω στὰ βουνά. Ὁ Δαυίδ κρυβόταν στὶς σπηλιές.

Μιά μέρα στὴ σπηλιά, στὴν ὁποία ἦταν κρυμμένος ὁ Δαυίδ, μπήκε νὰ κοιμηθῇ καὶ ὁ Σαούλ. Σὲ λίγο ὕπνος βαρὺς σκέπασε τὰ βλέφαρά του. Ὁ Δαυίδ πλησίασε σιγὰ σιγὰ, ἔκοψε μὲ τὸ μαχαίρι τὴν ἄκρη τοῦ μανδύα του καὶ κρύφτηκε πάλι στὸ βάθος τῆς σπηλιάς, χωρὶς νὰ τοῦ κάμῃ τίποτε ἄλλο.

Ὅταν κατόπιν ἔφυγε ὁ Σαούλ, ὁ Δαυίδ βγῆκε ἀπὸ τὴ σπηλιά, ἀνέβηκε σὲ μία μεγάλη πέτρα καὶ τοῦ φώναξε:

—Γιατί, βασιλιά, μὲ κυνηγᾷς ἄδικα; Ἐγὼ δὲν θέλω τὸ κακό σου. Σήμερα, ποὺ βρέθηκες στὰ χέρια μου, μπορούσα νὰ σοῦ κάμω κακό. Νὰ καὶ ἡ ἄκρη τοῦ μανδύα σου ποὺ ἔκοψα, ὅταν κοιμόσουν στὴ σπηλιά.

Μιά ἄλλη μέρα, ποὺ ὁ Σαούλ καὶ οἱ στρατιῶτες του κοιμοῦνταν, ὁ Δαυίδ πλησίασε καὶ πῆρε κρυφὰ τὸ ἀκόντιο καὶ τὴ στάμνα του μὲ τὸ νερό. Ἐπειτα ἀπὸ μακριὰ τοῦ φώναξε καὶ τοῦ εἶπε:

—Πάλι σήμερα μπορούσα, ἂν ἤθελα, νὰ σοῦ κάμω κακό. Δὲν ἤθελα ὅμως κάτι τέτοιο. Στείλε τώρα ἓνα στρατιώτη ἐδῶ νὰ τοῦ δώσω τὸ ἀκόντιό σου.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

α) Γιατί ὁ Σαούλ κατεδίωκε τὸν Δαυίδ; β) Πῶς φέρθηκε ὁ Δαυίδ στὸν Σαούλ, ποὺ τὸν κατεδίωκε;

4. Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΑΟΥΛ

Τὸν καιρὸ πού ὁ Σαούλ κατεδίωκε τὸν Δαυίδ βρῆκαν εὐκαιρία οἱ Φιλιισταῖοι καὶ κήρυξαν τὸν πόλεμο ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἀλλὰ στὸν πόλεμο αὐτὸ ὁ Θεὸς ἐγκατέλειψε τοὺς Ἰσραηλίτες, διότι ὁ Σαούλ εἶχε γίνει ἀσεβής.

Ἔτσι στὴ μάχη πού ἐγίνε νικήθηκαν οἱ Ἰσραηλίτες καὶ σκοτώθηκε ὁ Ἰωνάθαν, ὁ γιὸς τοῦ Σαούλ. Ὁ Σαούλ, ὅταν εἶδε ὅτι κινδύνευε νὰ πέση στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν, ἔπεσε μόνος του πάνω στὸ ξίφος του καὶ σκοτώθηκε.

Ὅταν ὁ Δαυίδ ἄκουσε ὅτι ὁ Σαούλ καὶ ὁ Ἰωνάθαν σκοτώθηκαν, λυπήθηκε πολὺ κι ἔκλαψε ἀπαρηγόρητα. Τότε ἔκαμε καὶ τὸν παρακάτω ὕμνο, γιὰ νὰ τοὺς θρηνήσει:

Στῆσε μνημεῖο, Ἰσραήλ, στὰ παλληκάρια
πού ἔπεσαν στὶς ψηλές βουνοκορφές.

Καὶ μὴν τὸ πῆτε πουθενά, μήπως χαροῦν οἱ ἐχθροί μας
καὶ στήσουν τὰ κορίτσια τους χορό.

Καὶ σεῖς ψηλὰ βουνὰ τῆς Γελβουέ,
μὴ ρίξετε πιὰ βροχὴ οὔτε δροσιᾶς σταγόνα,
νὰ μὴ βραχοῦν, μὴ λερωθοῦν

τὰ ὄπλα τῶν γενναίων, Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν.

Κλάψετε κόρες τοῦ Ἰσραήλ, θρηνῆστε τοὺς γενναίους.

Θρηνῶ γιὰ σένα ἀδερφέ, ὦραϊε Ἰωνάθαν.

Θρηνῶ καὶ κλαίω κι ἀπορωῶ πῶς ἔπεσες, γενναῖε,
καὶ ξαφνικὰ πῶς χάθηκαν τὰ ὄπλα τοῦ πολέμου.

5. Ο ΔΑΥΙΔ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Σαοῦλ ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα ἔκαμε βασιλιά της τὸν Δαυίδ. Οἱ ἄλλες φυλές ἔκαμαν βασιλιά τους τὸν γιό τοῦ Σαοῦλ, τὸν Ἰεβοσθέ. Ὑστερα ἀπὸ ἑπτὰ χρόνια περίπου ἔγινε ὁ Δαυίδ βασιλιάς σὲ ὅλο τὸ Ἰσραήλ.

Ὁ Δαυίδ ἦταν καλὸς βασιλιάς. Ἐκαμε πρωτεύουσά του τὴν Ἱερουσαλήμ, τὴν ὁποία στόλισε μὲ πολλὰ ὠραῖα κτήρια. Δημιούργησε καλὸ καὶ γενναῖο στρατό. Ἀκόμη ἔφερε τὴν κιβωτὸ τῆς Διαθήκης στὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν ἔβαλε προσωρινὰ σὲ μία σκηνή, μὲ σκοπὸ νὰ χτίση ἀργότερα ναό, γιὰ νὰ τὴν τοποθετήση.

Συνέθεσε ἐπίσης πολλοὺς ψαλμοὺς πρὸς τὸν Θεό, πού ψέλνονται ἀκόμη στὴν ἐκκλησία μας. Μὲ τὴ φώτισι τοῦ Θεοῦ προφήτεψε πολλὰ πράγματα γιὰ τὸν Χριστό. Καὶ ὁ Θεὸς ὑποσχέθηκε ἀπὸ τὴ γενιά του νὰ γεννηθῆ ὁ Χριστός, ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου.

Δυστυχῶς ὅμως ἀργότερα ἀμάρτησε καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Θεός, γιὰ νὰ τὸν τιμωρήση, ἄφησε τὸν γιό του Ἀβεσσαλώμ νὰ ἐπαναστατήση ἐναντίον τοῦ πατέρα του. Στὸν πόλεμο πού ἀκολούθησε σκοτώθηκε ὁ Ἀβεσσαλώμ.

Ὁ Δαυίδ πέθανε σὲ ἡλικία 70 ἐτῶν, ἀφοῦ βασίλευσε 40 ὀλόκληρα ἔτη. Πρὶν πεθάνη, ὠρίσε γιὰ διάδοχό του τὸν γιό του Σολομῶντα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ—ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ

α) Θυμᾶσαι ἄλλο βοσκόπουλο πού ἀξιώθηκε νὰ φτάση σὲ μεγάλο ἀξίωμα ὅπως ὁ Δαυίδ ; β) Ὁ Δαυίδ ἀγαποῦσε τὸν Σαούλ, ἂν καὶ ἦταν ἐχθρὸς του. Αὐτὸ τὸ δίδαξε ὁ Χριστὸς πού εἶπε: «Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν». Δὲν τὸ δίδασκε ἡ θρησκεία τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἔτσι ὁ Δαυίδ συμβολίζει τὸν Χριστό.